

HƏYATIN VƏFASI

Rahilə Dövrən

Həyatın insana vəfası yoxmuş,
Anladım mən bunu xəstə olanda.
Həyatda insanın cəfası çoxmuş,
İnsan bunu anlar yaşa dolanda.

Bir anda çevrilir dünyanın üzü,
Gözlərə zillənir fələyin gözü.
Dildə donub qalır kəlməsi,sözü,
Əzrayıl başının üstün alanda.

Əqli də,nitqi də,düsür didərgin,
Gözə zülmət çökür,dəyişir rəngin.
Ürək çaş-baş vurur,nəbizlər gərgin,
Damarda qaralır qırmızı qan da.

Göz yaşı qarışır acı qəhərə,
Yediyi,içdiyi dönür zəhərə.
Gümanı qalmaqayır sübhə,səhərə,
Gözləri qarıda,yolda qalanda.

Ağrılar,acılar çətindən-çətin,
Can dərdi əridir qürur,qüdrətin.
Olur dilənçisi şəfa,şəfqətin,
Bənizi çiçəktək sönmə,solanda.

Həkim olur ona qardaş,həm bacı,
Həkim olur dərdin, çarə,əlacı.
Həkim həmin gündən, başının tacı,
Dövrən dərk eylədi, fəna olanda.

ÂŞIKAN SÖYLER

Cevat Akkanat

Bulduk Usta Çekiç Ali
Seyit Çevik aldı sazı
Lâzım değıl şimdi adı
Ben otağı parka kurdum

Hacı Taşan gibi taşım
Muharrem Ertaş'la coştum
Düşüm Ömer'siz bir çağa
Gönül koydum taş fırlattım

Âşık Hasan Dede nerde
Efkâr derer Bekâr Dede
Vedat Cöke Erol Cöke
Yere göğe çığılık attım

Yer bilir de yârler bilmez
Gökten umut hiç kesilmez
Âşık oldum sazım yoktur
Allah bilir pektir sızım

Sızılar geçer ve gider
Zalim adı dâim kalır
Kılıç ve Kel ile Saip
Gibiler lenî ol'caktır

Bizim Ali'miz bin değıl
Al'izzet'le Nurşanı'gil
Sultan Ali pirimizdir
Eğıl şair Allah'ı bil.